

[Tholstrup.]

Det er udmærket, at man slår på den samfundsmæssige indstilling, men kendsgerningen er den, at min hjemmelsmand, der repræsenterer en af de mindre virksomheder, ikke kan få det læder, han skal bruge, uden at skrive under på den klausul; han kan altså ikke købe klausulfrit læder til sin fortsatte produktion, og det må han bøje sig for, og det må hans kolleger formodentlig også. Sålænge man ikke får en konkret ny hudeordning gennemført eller får ophævet hudeordningen, hvilket vel var det klogeste, der kunne gøres, er disse mennesker ude af stand til at fortsætte deres virksomhed, og derfor er det den højtærede ministers eller det høje ministeriums pligt at søge at få den bebudede hudeordning ført ud i praksis.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg har haft lejlighed til at se gruppens manuskript til vore ændringsforslag og har set, at vi dér selv har skrevet 1. marts 1950 i ændringsforslag nr. 1. Fejlen stammer altså fra mig, og det være hermed bekendtgjort. Jeg tillader mig at tilføje, at jeg ikke har set nogen korrektur på ændringsforslagene. Hvis jeg havde fået korrektur, inden de var blevet omdelt, er det muligt, at fejlen var blevet opdaget på et tidligere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Jeg havde ventet, at den højtærede handelsminister havde sagt, at der nu ville blive gjort særlige anstrengelser for at få dette uholdbare forhold bragt ud af verden. Der må optages forhandlinger med de ministerier, der har med disse ting at gøre, så produktionen ikke unødigt standses.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Jeg tror, at det er tredje eller fjerde gang, jeg nu siger til det ærede medlem hr. Tholstrup, at ligegyldigt hvornår en hudeordning bliver gennemført, så sker der ingen ændring i det bestående forhold med hensyn til priserne, og derfor må det efter min opfattelse i og for sig være ganske ligegyldigt for branchen, hvornår hudeordningen kommer.

Et æret medlem fra retsstatspartiet — jeg ved såmænd knap, hvad det ærede medlem hedder — smiler ad det, men jeg kunne nok have lyst til at vide, om der er nogen grund til at smile ad det, for når folk ved, at de kan handle til de priser, der er i dag, og ved, at de ikke kan opnå større fortjeneste senere, gad jeg nok vide, hvorfor de skulle

prøve at tilbageholde huderne eller lave klausuler af nogen som helst art. Det er i og for sig, må jeg sige, ret ubegribeligt. Hvis det tilfælde skulle indtræffe, at en mand ikke kan få huder uden at have underskrevet en sådan forbeholdsklausul, kan han efter min opfattelse godt skrive den under; for den kommer ikke til at betyde det fjerneste, hverken for ham, der skriver den under, eller for ham, der udsteder den. Men jeg vil håbe, hvad også det ærede medlem hr. H. C. Hansen gav udtryk for, at pressen i dag vil oplyse, hvordan de faktiske forhold er, og hvorledes man vil stille sig med hensyn til de huder, der er på lager, således at det fra dette øjeblik ikke bliver nødvendigt for nogen at udstede nogen som helst forbeholdsklausul af nogen som helst art.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Jeg siger naturligvis tak til det sidste tilsagn, for det siger rent ud, at den højtærede minister garanterer for, at de folk, der eventuelt underskriver en sådan klausul, ikke kommer til at betale noget. Jeg går ud fra, at en udtalelse fra den højtærede handelsminister fra denne talerstol må være tilstrækkelig garanti herfor, og jeg håber, at pressens repræsentanter så vil meddele alle folk, der køber læder hos disse garverier, at der ingen risiko er, fordi de har selve handelsminister Weikops ord for, at der ikke kan blive pristigninger.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Det eneste, der undrer mig, er, at det først på dette tidspunkt af forhandlingerne er gået op for det ærede medlem hr. Tholstrup. For os andre har det været klart hele tiden. Jeg forstår ikke, hvorfor vi skulle have denne lange forhandling. Jeg går ud fra, at den højtærede handelsminister som en selvfølge bekræfter det sidste — det, som vi alle har vidst under hele forhandlingen.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Det forekommer mig rent umiddelbart overflødigt at gentage det, som jeg nu snart så mange gange har sagt, men jeg forstår, at det ærede medlem hr. Tholstrup endnu ikke har opfattet det, og jeg gentager derfor: ingen vil kunne opnå fordele med hensyn til de huder, de i øjeblikket ligger med til maksimalpris.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Det er jo rart at vide, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen har vidst